

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE

A R R E S T

Nr. 171.149 van 14 mei 2007

G./A. 132.918/VI-17.372

In zake: **1. de vereniging zonder winstoogmerk
NATIONALE VERENIGING VOOR
DIERENBESCHERMING**, afgekort als NAVED,
**2. de vereniging zonder winstoogmerk
NATIONALE RAAD VOOR DIERENBESCHERMING**,
afgekort als NRDB,

die woonplaats hebben gekozen bij
Mr. Sébastien DEPRE, advocaat,
Louizalaan 240,
1050 Brussel,

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van
Sociale Zaken en Volksgezondheid,

die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Jean-François DE BOCK, advocaat,
Tasson Snelstraat 38
1060 Brussel.

DE RAAD VAN STATE, VIe KAMER,

Gezien het op 11 februari 2003 ingediende verzoekschrift, waarbij de vereniging zonder winstoogmerk NATIONALE VERENIGING VOOR DIERENBESCHERMING, afgekort als NAVED, en de vereniging zonder winstoogmerk NATIONALE RAAD VOOR DIERENBESCHERMING, afgekort als NRDB, de nietigverklaring vorderen van het koninklijk besluit van 7 oktober 2002 tot regeling van de samenstelling en de werking van de Raad voor Dierenwelzijn, bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 14 december 2002;

Gezien de regelmatig uitgewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag van de heer DELVAX, auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 24 oktober 2006, waarbij de neerlegging van het dossier en het verslag ter griffie wordt gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen en gezien de laatste memories;

Gelet op de beschikking van 28 maart 2007, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 2 mei 2007;

Gehoord het verslag van de heer NIHOUL, staatsraad;

Gehoord de opmerkingen van Mr. Christophe DUBOIS, loco Mr. Sébastien DEPRE, advocaat, die voor de verzoekende partijen verschijnt, en van Mr. Jean-François DE BOCK, advocaat, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van de heer DELVAX, auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de volgende feiten dienstig zijn voor het onderzoek van het beroep:

1. In de versie van de artikelen 31 en 32 van de wet van 14 augustus 1986 betreffende de bescherming en het welzijn der dieren die van toepassing is op de feiten van deze zaak, stond het volgende:

“ Art. 31. Bij het Ministerie van Landbouw wordt een Raad voor dierenwelzijn opgericht. De Koning bepaalt de samenstelling van die Raad en zijn werking.

Onder meer de afgevaardigden van de nationale of regionale verenigingen voor dierenbescherming, van het wetenschappelijk en medisch onderzoek en van de kwekers maken er deel van uit.

Art. 32. De Raad heeft tot taak aangelegenheden in verband met de bescherming en het welzijn van dieren te bestuderen. Hij geeft advies over de zaken waarvan het onderzoek hem wordt opgedragen door de Minister tot wiens bevoegdheid de Landbouw behoort en kan aan deze voorstellen doen.”.

2. De verzoekende partijen zijn verenigingen zonder winstoogmerk, waarvan het doel, voor de eerste, bestaat in “het beschermen der dieren onder alle vormen, in de meest brede zin van het woord en vooral die maatschappijen voor dierenbescherming te verenigen welke eenzelfde filosofie nastreven” en voor de tweede in “al de verenigingen voor dierenbescherming, alsook de dierenvrienden, de verenigingen ter verdediging en ter bescherming van alle dieren, van het landschap en de natuur [samen te brengen]”.

3. Op 23 maart 2000 wordt een ontwerp van koninklijk besluit tot regeling van de samenstelling en de werking van de Raad voor Dierenwelzijn voorgelegd aan de Minister van Volksgezondheid.

Luidens dat ontwerp bestaat de Raad voornamelijk uit deskundigen, die verdeeld zijn over verschillende afdelingen.

4. Op 8 mei 2000 zendt de Minister van Volksgezondheid het ontwerp voor advies over aan de afdeling Wetgeving van de Raad van State, die op 17 oktober 2000 haar advies uitbrengt.

5. Op 23 april 2001 wordt het ontwerp van koninklijk besluit gewijzigd door de diensten van de verwerende partij om gevolg te geven aan de opmerkingen van de Raad van State.

De verwerende partij stelt dat dat nieuwe ontwerpbesluit ook voorgelegd zou zijn aan de leden van de vroegere Raad voor Dierenwelzijn, waarvan het mandaat sedert verscheidene maanden verstreken was, en aan wetenschappelijke deskundigen gespecialiseerd in de ethiek en de evaluatie van het dierenwelzijn, om te komen tot een consensus tussen de verschillende partijen die in de toekomstige Raad voor Dierenwelzijn vertegenwoordigd zouden moeten zijn.

6. Op 4 december 2001 worden een tweede gewijzigd ontwerpbesluit en een ontwerp van huishoudelijk reglement voorgelegd aan de leden van de vroegere Raad voor Dierenwelzijn, die geen opmerkingen maken.

Dat tweede ontwerp wordt vervolgens voor advies voorgelegd aan verscheidene deskundigen, en wordt in de loop van die besprekingen herhaaldelijk herzien.

7. Op 7 oktober 2002 wordt het koninklijk besluit tot regeling van de samenstelling en de werking van de Raad voor Dierenwelzijn uitgevaardigd. Dat besluit, dat de bestreden handeling is, luidt als volgt:

“Gelet op de wet van 14 augustus 1986 betreffende de bescherming en het welzijn der dieren, inzonderheid op de artikelen 31 en 32;

Gelet op het koninklijk besluit van 11 oktober 1988 tot regeling van de samenstelling en de werking van de Raad voor Dierenwelzijn;

Gelet op de wetten van de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op artikel 3, § 1, vervangen bij de wet van 4 juli 1989 en gewijzigd bij de wet van 4 augustus 1996;

Gelet op de dringende noodzakelijkheid,

Overwegende dat de mandaten van de Raad in 2001 verlopen zijn en het nodig is om bij de wedersamenstelling ervan rekening te houden met accentverschuivingen binnen de dierenbeschermingswereld, het toegenomen gewicht van de consumentenbelangen en de toegenomen wetenschappelijke inbreng in de realisatie van de taken die hem worden toevertrouwd;

Overwegende dat het aangeraden is, op basis van de verworven ervaring, de werking van de Raad te herzien;

Op de voordracht van Onze Minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu,

Hebben Wij besloten en besluiten Wij :

Artikel 1. Voor de toepassing van het huidige besluit wordt verstaan onder:

- 1/ De Raad : de Raad voor dierenwelzijn bedoeld in artikel 31 van de wet van 14 augustus 1986 betreffende de bescherming en het welzijn der dieren;
- 2/ De Minister : de Minister tot wiens bevoegdheid de bescherming van de dieren behoort;
- 3/ De Dienst : de Federale overheidsdienst belast met de bescherming en het welzijn der dieren.

Art. 2. De Raad bestaat uit ten hoogste 17 leden, met inachtneming van volgende verdeling :

§ 1. Vanwege de dierenbeschermingsverenigingen :

- 1/ één lid voorgesteld door de v.z.w. “Nationale Raad voor Dierenbescherming”;

2/ één lid voorgesteld door de v.z.w. “Nationale Vereniging voor Dierenbescherming”;

3/ één lid voorgesteld door de v.z.w. “GAIA”;

4/ één lid voorgesteld door de v.z.w. “Koninklijk Belgisch Verbond voor de Bescherming van de Vogels”;

5/ één lid voorgesteld door de “Stichting Prins Laurent”.

§ 2. Vanwege de verenigingen van gebruikers en fokkers van de dieren :

6/ één lid voorgesteld door de v.z.w. “Belgische beroepsfederatie van handelaars in vogels, gezelschapsdieren en toebehoren” (ANDIBEL);

7/ één lid voorgesteld door de v.z.w. “Nationale Raad van Dierenkwekers en Liefhebbers”;

8/ één lid voorgesteld door de v.z.w. “Koninklijke Maatschappij Sint-Hubertus”;

9/ één lid voorgesteld door de Nationale Landbouwrapad.

§ 3. Vanwege de verbruikersverenigingen :

10/ één lid voorgesteld door het Onderzoeks- en Informatiecentrum van de Verbruikersorganisaties (OIVO).

§ 4. Vanwege de beroepsverenigingen van dierenartsen :

11/ één lid voorgedragen door de v.z.w. “Union professionnelle Vétérinaire”, in afwisseling met een lid voorgedragen door de v.z.w. “Vlaamse Dierenartsen Vereniging”;

12/ één lid voorgesteld door de v.z.w. “Dierenartsen Belangen - Intérêts Vétérinaires”.

§ 5. Vanwege de wetenschappelijke sector :

13/ ten hoogste vijf deskundigen.

Art. 3. De Minister benoemt op basis van door de verenigingen voorgestelde dubbele lijsten, de leden bedoeld in artikel 2, § 1 tot § 4, en hun plaatsvervangers, voor een mandaat van twee jaar. Dit mandaat is hernieuwbaar. De plaatsvervanger mag het lid in zijn afwezigheid vervangen en heeft dezelfde bevoegdheden.

De effectieve leden en plaatsvervangers kunnen door de Minister ontslagen worden.

Art. 4. De Minister benoemt de deskundigen bedoeld in artikel 2, 13/ die samen de stuurgroep vormen en de Raad besturen. Hij duidt onder hen de Voorzitter en ten hoogste twee Vice-voorzitters aan.

Deze deskundigen moeten tenminste een passieve kennis van de tweede landstaal hebben.

Art. 5. De Raad kan deskundigen die voor een specifiek onderwerp onderlegd zijn, uitnodigen om deel te nemen aan de vergaderingen.

Art. 6. Het huishoudelijk reglement van de Raad voor Dierenwelzijn is opgenomen in bijlage van dit besluit.

De Minister kan de bepalingen van dit huishoudelijk reglement wijzigen.

(...)”.

In het huishoudelijk reglement van de Raad, dat bij het bestreden besluit is gevoegd, staat onder meer het volgende:

“ Art. 2. De stuurgroep van de Raad staat in voor het dagelijks bestuur van de Raad. Hij onderzoekt de vragen die hem voorgelegd worden. Hij mag deze vragen onmiddellijk beantwoorden wanneer hem dat uitdrukkelijk gevraagd wordt, zoniet plaatst hij ze op de dagorde van de Raad. Hij stelt de plaats, de dag en het uur van de vergadering vast. Hij stelt eveneens de dagorde vast.

Wanneer ten minste één vierde van de leden van de Raad erom verzoekt, is hij gehouden de Raad binnen de dertig dagen bijeen te roepen en de punten die in het verzoek tot bijeenroeping zijn opgegeven op de dagorde te plaatsen.

Art. 3. De voorzitter, of in opdracht, de ondervoorzitter of de Dienst, roept de leden van de Raad ten minste veertien dagen voor de vergadering op per gewone brief, per telefax of per elektronische post met ontvangstmelding.

De uitnodiging vermeldt de punten die op de dagorde staan.

De leden mogen vragen bijkomende punten op de dagorde te plaatsen op voorwaarde dat deze, minstens acht dagen voor de dag van de vergadering, bezorgd worden aan de voorzitter, met een toegevoegde nota met toelichting. Het voorstel van aanpassing van de dagorde wordt daarop door de voorzitter verstuurd naar de leden.

Art. 4. In dringende gevallen wordt de termijn van oproeping bedoeld bij artikel 3 verminderd tot ten minste vijf dagen. In dat geval worden de oproeping en de dagorde telefonisch medegedeeld aan de leden door de voorzitter of, in opdracht, door de ondervoorzitter of de Dienst. De oproeping moet bevestigd worden per brief, per fax of per elektronische post.

Art. 5. De Stuurgroep kan onder zijn leden of onder de leden van de Raad, een coördinator aanduiden om een werkgroep te vormen met de opdracht bepaalde problemen nader te bestuderen. Een dergelijke werkgroep bestaat met inbegrip van de coördinator, uit ten hoogste 10 personen al dan niet lid van de Raad. Bij de samenstelling van de werkgroepen, zal de coördinator ervoor zorgen dat de deelnemers, voorgedragen door de verenigingen voor dierenbescherming en deze voorgedragen door de verenigingen voor de gebruikers en fokkers van dieren, niet onevenredig vertegenwoordigd zijn.

De coördinator legt zijn voorstel van samenstelling van een werkgroep voor aan de Stuurgroep ter goedkeuring.

De voorzitter van de Raad kan alle werkgroepen bijwonen.

Iedere werkgroep kan ook deskundigen die geen lid van de Raad zijn, raadplegen.

De werkgroep stelt een verslag op waarin de besluiten worden vermeld alsook de eventuele minderheidstandpunten.

Dit verslag wordt door de coördinator voorgesteld aan de stuurgroep die het goedkeurt of beslist dat bijkomende adviezen nodig zijn. Zodra goedgekeurd, wordt het verslag door de coördinator aan de Raad voorgelegd.

Art. 6. De voorzitter opent en sluit de vergaderingen van de Raad en van de stuurgroep. Hij leidt de besprekingen.

Art. 7. De beslissingen van de Stuurgroep worden genomen in onderlinge overeenkomst.

Wanneer de stuurgroep, overeenkomstig artikel 2 van dit reglement, een advies geeft zonder hierover de Raad te consulteren, zal duidelijk aangegeven worden dat het gaat om een advies van de stuurgroep en niet van de Raad. Verder zal de stuurgroep de Raad achteraf inlichten over het gegeven advies.

(...)

Art. 9. De Raad probeert zijn adviezen bij consensus te beslissen, anders worden meerderheid - en minderheidstandpunten in de notulen opgenomen.

Art. 10. De Dienst staat de stuurgroep bij in zijn administratieve taken. Hij wijst vertegenwoordigers aan om deel te nemen aan de stuurgroep en de werkgroepen en het secretariaat te verzekeren.

Art. 11. Bij het begin van elke vergadering keurt de Raad de dagorde en de notulen van de vorige vergadering goed.
De Raad kan niet beraadslagen over punten die niet voorkomen op de goedgekeurde dagorde.

Art. 12. De adviezen of voorstellen van de stuurgroep of de Raad worden door de Dienst in de notulen opgenomen. Eventuele minderheidsstandpunten worden uitdrukkelijk vermeld. De goedgekeurde notulen worden getekend door de voorzitter en door de verslaggever.

Art. 13. De Raad, de stuurgroep en de werkgroepen vergaderen met gesloten deuren in de lokalen van de zetel van de Raad. De besprekingen en de verslagen zijn vertrouwelijk.

Art. 14. Voor alles wat niet in dit reglement is bepaald, past de Raad de gewone voor beraadslagende vergadering geldende regels toe.”.

Het is bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 14 december 2002.

8. Het bestreden besluit wordt gewijzigd bij het koninklijk besluit van 20 juli 2004, dat in het Belgisch Staatsblad van 23 december 2004 wordt bekendgemaakt en dezelfde dag in werking treedt.

Het huishoudelijk reglement dat bij het bestreden besluit is gevoegd, wordt vervangen door de bijlage bij het ministerieel besluit van 21 november 2005, dat bekendgemaakt wordt in het Belgisch Staatsblad van 19 december 2005 en in werking treedt op 29 december 2005;

Overwegende dat de eerste verzoekende partij, wat de bevoegdheid en de hoedanigheid om in rechte op te treden betreft, stelt dat de beslissing om in rechte op te treden genomen is door de beperkte raad, die bij artikel 22, § 2, van haar statuten is opgericht; dat die bepaling luidt als volgt:

“ Het eigenlijk besturen van de vereniging wordt verzekerd door een beperkte raad, samengesteld door de voorzitter-stichter, de drie voorzitters, de ondervoorzitter en de secretaris-generaal. Deze mandatarissen kunnen zich niet laten vervangen.

Bij dringende gevallen, waarbij rechtvaardiging moet gegeven worden aan de beheerraad, zal de beperkte raad bevoegdheid hebben elke noodzakelijke beslissing te nemen in het belang van de vereniging”;

dat de eerste verzoekende partij in haar laatste memorie aanvoert dat “gelet op de beroepstermijn van 60 dagen en in de wetenschap dat de raad van bestuur een dertigtal personen telt, het praktisch gezien onmogelijk was de raad van bestuur bijeen te roepen om te besluiten dit beroep in te stellen”;

Overwegende enerzijds dat de bevoegdheid om in rechte op te treden, die krachtens artikel 19 van de statuten van de eerste verzoekende partij in beginsel berust bij de raad van bestuur daarvan, alleen rechtsgeldig overgedragen kan worden aan een ander van haar organen via een uitdrukkelijke statutaire machtiging, wat in casu niet het geval is; dat anderzijds de spoedeisendheid op grond waarvan de beperkte raad mag optreden, niet bewezen is door het enkele feit dat de raad van bestuur een dertigtal personen telt, vermits de termijn om beroep in te stellen zestig dagen bedroeg; dat dat des te meer geldt daar de eerste verzoekende partij betrokken is geweest bij de totstandbrenging van het bestreden besluit; dat het beroep niet ontvankelijk is wat de eerste verzoekende partij betreft;

Overwegende dat de verwerende partij, wat betreft het belang van de tweede verzoekende partij om op te treden, aanvoert dat de bepalingen van het bestreden besluit betreffende de samenstelling van de stuurgroep en de aanwijzing van de voorzitter en de ondervoorzitter niet rechtstreeks afbreuk doen aan de doelstellingen die door de tweede verzoekende partij nagestreefd worden, namelijk dierenbescherming, aangezien het bestreden besluit geen enkele concrete bepaling bevat met betrekking tot dierenbescherming, dat geenszins kan worden aangetoond dat de afwezigheid van de tweede verzoekende partij in de stuurgroep de doelstelling dierenbescherming in gevaar zou brengen, want dat alleen de adviezen van de Raad eventueel zulk een gevolg kunnen hebben, en dat de tweede verzoekende partij geen belang nastreeft dat de dierenbescherming betreft, maar wel een belang dat erin bestaat vertegenwoordigd te zijn in de stuurgroep; dat ze voorts stelt dat de tweede verzoekende partij over geen enkel recht beschikt om vertegenwoordigd te zijn in instellingen die belast zijn met het behandelen van vraagstukken aangaande dierenbescherming, dat ze weliswaar overeenkomstig artikel 31 van de voornoemde wet van 14 augustus 1986 aanspraak kan maken op vertegenwoordiging in de Raad, maar de Koning over een discretionaire bevoegdheid beschikt wat de aanwijzing van de leden daarvan betreft, dat de nietigverklaring van het bestreden besluit niet betekent dat de tweede verzoekende

partij aangewezen zou worden om zitting te hebben in de stuurgroep, maar integendeel betekent dat ze haar vertegenwoordiging binnen de raad verliest, en dat het belang van de tweede verzoekende partij hoe dan ook beperkt zou zijn tot het feit dat ze niet gekozen is om deel uit te maken van de stuurgroep, zodat ze geen belang heeft bij de nietigverklaring van het bestreden besluit in zijn geheel;

Overwegende dat de tweede verzoekende partij een vereniging zonder winstoogmerk is waarvan het doel er onder meer in bestaat te zorgen voor de bescherming en het welzijn van de dieren, en niet enkel, zoals de verwerende partij beweert, dierenbeschermingsverenigingen samen te brengen; dat artikel 31 van de wet van 14 augustus 1986 voorschrijft dat dierenbeschermingsverenigingen vertegenwoordigd worden in de Raad voor Dierenwelzijn; dat daaruit volgt dat de tweede verzoekende partij er belang bij heeft de nietigverklaring te verkrijgen van een besluit betreffende de samenstelling en de werkwijze van die Raad, aangezien haar vertegenwoordiging daarin, in haar ogen, slechts gedeeltelijk gewaarborgd wordt, doordat sommige organen van die Raad niet toegankelijk zijn voor haar; dat des te meer klemmt daar de tweede verzoekende partij bij artikel 2 van de bestreden handeling aangewezen wordt om een lid voor te dragen voor de Raad;

Overwegende evenwel dat het belang van de tweede verzoekende partij beperkt is tot de nietigverklaring van artikel 4 van het bestreden besluit betreffende de stuurgroep van die Raad, aangezien alleen die bepaling rechtstreeks voorziet in de “ondervertegenwoordiging” waarover ze klaagt; dat ze immers ter adstructie van haar beroep aanvoert dat het bestreden besluit een nieuw orgaan in het leven roept binnen de Raad voor Dierenwelzijn, namelijk een stuurgroep, waarin ze niet vertegenwoordigd is, en dat alleen leden van die stuurgroep benoemd kunnen worden tot voorzitter en ondervoorzitter van de Raad; dat de tweede verzoekende partij om dezelfde redenen alleen belang heeft bij de nietigverklaring van de bepalingen van het bij het bestreden besluit gevoegde huishoudelijk reglement die betrekking hebben op de stuurgroep, namelijk de artikelen 2 tot 7 en 10;

Overwegende dat daaruit volgt dat het beroep alleen ontvankelijk is wat betreft artikel 4 van het bestreden besluit en de artikelen 2 tot 7 en 10 van het huishoudelijk reglement dat bij het bestreden besluit is gevoegd;

Overwegende dat de tweede verzoekende partij een middel, het tweede van het beroep, ontleent aan schending van “artikel 31 van de (voornoemde) wet van 14 augustus 1986, aan schending van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, aan

schending van het algemene motiveringsbeginsel en aan machtsoverschrijding”; dat ze van oordeel is dat de Koning krachtens artikel 31 van de voornoemde wet van 14 augustus 1986 vrij is om de samenstelling en de werkwijze van de Raad te bepalen, maar die beoordelingsbevoegdheid niet onbeperkt is, daar de Koning een aantal richtlijnen in acht moet nemen, aangezien de volgende personen hoe dan ook deel moeten uitmaken van de Raad: “de afgevaardigden van de nationale of regionale verenigingen voor dierenbescherming, van het wetenschappelijk en medisch onderzoek en van de kwekers”; dat ze onderstreept dat de Koning bij artikel 4 van het bestreden besluit een stuurgroep opricht, die uitsluitend bestaat uit deskundigen die de wetenschappelijke sector vertegenwoordigen, zodat de vertegenwoordigers van de dierenbeschermingsverenigingen daarvan geen deel kunnen uitmaken, en dit terwijl de stuurgroep de Raad leidt, belast is met het dagelijks bestuur van de Raad, de vragen onderzoekt die hem worden voorgelegd en daarop onmiddellijk kan antwoorden zonder via de Raad te gaan, en dat het voornoemde artikel 4 bovendien bepaalt dat de Minister de voorzitter en ondervoorzitters aanwijst uit de leden van de stuurgroep, zodat de vertegenwoordigers van de dierenbeschermingsverenigingen geen toegang hebben tot die functies; dat ze aanvoert dat, vermits de wet niets zegt over het oprichten van een stuurgroep, de Koning de regels inzake gelijkheid en evenwicht onder de verschillende groepen die in de Raad vertegenwoordigd zijn in acht behoorde te nemen, en ervoor moest zorgen dat ze evenredig vertegenwoordigd werden in de stuurgroep en wat de functies van voorzitter en ondervoorzitter betreft, en dat het aan de Raad zelf staat, en niet aan de minister, om de leden aan te wijzen waaruit het uitvoerend orgaan van de Raad zal bestaan;

Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat artikel 31 van de wet van 14 augustus 1986 ervoor zorgt dat de dierenbeschermingsverenigingen vertegenwoordigd zijn en deel nemen aan de uitvoering van de taken van de Raad, dat die bepaling voor de tweede verzoekende partij niet het recht vestigt persoonlijk vertegenwoordigd te zijn in de Raad, maar alleen, wegens het oogmerk van die partij, haar geroepen maakt om in die Raad aanwezig te zijn, dat uit de formulering van dat artikel overigens blijkt dat de Koning over een ruime beoordelingsbevoegdheid beschikt wanneer Hij de samenstelling en de werkwijze van de Raad bepaalt, dat Hij er weliswaar voor moet zorgen dat bepaalde partijen die zich bezighouden met de problemen inzake welzijn en bescherming van dieren, vertegenwoordigd zijn, maar het Hem vrij staat de praktische regels voor die vertegenwoordiging uit te vaardigen, dat artikel 31 in acht is genomen bij de vaststelling van het bestreden besluit, aangezien in dat besluit

voorzien wordt in de vertegenwoordiging in de Raad van de verschillende partijen aangewezen in de wet van 14 augustus 1986, en dat de huidige vertegenwoordiging van de nationale en regionale dierenbeschermingsverenigingen (5 leden op ten hoogste 17 leden) bijna gelijk is aan die welke voortvloeide uit het koninklijk besluit van 12 februari 1996 (4 van de 14 leden), dat wil zeggen een verhouding van één op de 3,5 leden; dat ze voorts stelt dat dat des te meer geldt daar de oprichting van de stuurgroep geenszins afbreuk doet aan de bevoegdheden en de opdracht van de Raad, dat de eerste opdracht van de stuurgroep bestaat uit louter administratieve taken, namelijk het dagelijks bestuur van de Raad (voorbereiding van de agenda van de Raad, vaststelling van de plaats, de dag en het uur van de vergaderingen ...), dat de stuurgroep enkel onmiddellijk vragen beantwoordt die hem worden gesteld, indien dat hem uitdrukkelijk wordt gevraagd, maar hij die vragen anders op de agenda van de Raad plaatst, dat bovendien de leden van de Raad de stuurgroep kunnen vragen dat hij de Raad bijeenroept en één of meer bijzondere punten op de agenda van die vergadering plaatst, dat het verzoek op zijn minst door een vierde van de leden van de Raad moet zijn gedaan, en de vijf vertegenwoordigers van de nationale en regionale dierenbeschermingsverenigingen over dat quorum beschikken, dat de leden, wanneer hun op initiatief van de stuurgroep de agenda van een vergadering wordt meegedeeld ook kunnen vragen, zonder dat er een quorumvoorwaarde is, dat extra punten op de agenda worden gezet, dat de leden vrij vragen kunnen voorleggen aan de Raad, die dus bij zijn werkzaamheden over autonomie en een onmiskenbare initiatiefbevoegdheid beschikt, dat de stuurgroep zich evenmin de representativiteit en de wettigheid van de Raad mag toe-eigenen, aangezien hij, wanneer hij een advies uitbrengt zonder de Raad te raadplegen, duidelijk moet aangeven dat dat advies uitgaat van de stuurgroep en niet van de Raad, en hij de Raad daarvan achteraf op de hoogte moet brengen, dat gezien de mogelijkheid voor de leden van de Raad om de agenda die door de stuurgroep voorbereid is aan te vullen, of te vragen dat de Raad zou worden samengeroepen, laatstgenoemde bijgevolg de mogelijkheid heeft de vragen die de stuurgroep onmiddellijk behandeld heeft, aan zich te trekken, en in voorkomend geval op zijn beurt een advies kan uitbrengen, dat binnen de Raad zelf de verschillende leden ook de mogelijkheid hebben hun eigen zienswijze kenbaar te maken, doordat de Raad moet proberen zijn adviezen bij consensus uit te brengen en, bij gebrek aan een consensus, de meerderheids- en minderheidsstandpunten weergegeven worden in de notulen, dat artikel 5 van het huishoudelijk reglement weliswaar bepaalt dat binnen de Raad werkgroepen kunnen worden gevormd om een bepaald probleem te bestuderen, maar de groepscoördinator er in dat geval op moet letten dat de dierenbeschermingsverenigingen en de verenigingen van gebruikers en fokkers van

dieren niet onevenredig vertegenwoordigd zijn, en ten slotte, dat het feit dat de vertegenwoordigers van de tweede verzoekende partij niet als voorzitter of ondervoorzitter kunnen worden aangewezen, evenmin in strijd is met artikel 31, daar aan die functies geen prerogatieven verbonden zijn waardoor ze de werkzaamheden en de uitvoering van de taken van de Raad kunnen beïnvloeden, maar hun rol er voornamelijk toe beperkt is de leden bijeen te roepen en de debatten van de Raad te leiden; dat ze erop wijst dat het haar niet duidelijk is waarom, en krachtens welke regel de Raad gemachtigd zou moeten worden om de leden van de stuurgroep aan te wijzen, dat de schending van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet evenmin vaststaat, net zo min als de schending van het algemene motiveringsbeginsel, waarop de tweede verzoekende partij overigens niet nader ingaat;

Overwegende dat artikel 31 van de voornoemde wet van 14 augustus 1986 voorschrijft dat de Koning vertegenwoordigers van de nationale of regionale dierenbeschermingsverenigingen, van het wetenschappelijk en medisch onderzoek en van de fokkers moet aanwijzen als lid van de Raad voor Dierenwelzijn; dat voor het overige geen enkele bepaling voorschrijft dat de leden van de stuurgroep, de voorzitter of de ondervoorzitters van die Raad door de gezamenlijke leden van die Raad aangewezen moeten worden, en niet door de Koning, aan wie de wetgever de bevoegdheid heeft opgedragen om de samenstelling en de werkwijze van de genoemde Raad te bepalen; dat terwijl de Raad vijf categorieën leden telt - “de dierenbeschermingsverenigingen”, “de verenigingen van gebruikers en fokkers van dieren”, “de verbruikersverenigingen”, “de beroepsverenigingen van dierenartsen” en “de wetenschappelijke sector” - , artikel 4 van het bestreden besluit de hoedanigheid van lid van de stuurgroep van de genoemde Raad en de functies van voorzitter en ondervoorzitter van die Raad uitsluitend bestemt voor één van die vijf categorieën - “de wetenschappelijke sector”; dat enerzijds dat verschil in behandeling tussen deze categorie en de overige categorieën leden van de Raad geenszins door de verwerende partij gewettigd wordt; dat dat des te meer klemmt daar de tweede verzoekende partij tot een categorie leden behoort die, net als de categorie deskundigen van de wetenschappelijke sector, uitdrukkelijk genoemd wordt in artikel 31 van de voornoemde wet van 14 augustus 1986, zodat er geen grond is om ze verschillend te behandelen, tenzij er daarvoor een reden is; dat anderzijds, in de veronderstelling dat de Koning bevoegd is om binnen de Raad een orgaan op te richten waarin de wet niet voorziet, namelijk de stuurgroep, en hieraan belangrijke prerogatieven toe te kennen zoals het leiden en het dagelijks besturen van de Raad, het aanwijzen van de coördinatoren om werkgroepen op te richten en het adviseren zonder de Raad te hoeven adieren,

Hij ervoor moet zorgen dat daarin vertegenwoordigers van de categorieën leden van de Raad welke categorieën worden genoemd in artikel 31 van de voornoemde wet van 14 augustus 1986 zitting hebben; dat immers als de Koning er geen vertegenwoordigers van die verschillende verenigingen bij betreft de adviezen uitgebracht in aangelegenheden waarover de Raad zich moet uitspreken, gegeven zouden kunnen worden zonder dat de door de wetgever gewenste vertegenwoordiging in acht genomen wordt; dat het tweede middel gegrond is;

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep is niet ontvankelijk voor zover het ingesteld is door de vereniging zonder winstoogmerk NATIONALE VERENIGING VOOR DIERENBESCHERMING, afgekort als NAVED.

Artikel 2.

Vernietigd worden artikel 4 van het koninklijk besluit van 7 oktober 2002 tot regeling van de samenstelling en de werking van de Raad voor Dierenwelzijn en de artikelen 2 tot 7 en 10 van het huishoudelijk reglement van de Raad voor Dierenwelzijn, gevoegd bij het koninklijk besluit van 7 oktober 2002.

Artikel 3.

Het beroep wordt voor het overige verworpen.

Artikel 4.

Dit arrest wordt bij uittreksel bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad.

Artikel 5.

De kosten, bepaald op 350 euro, komen respectievelijk ten laste van de eerste verzoekende partij ten belope van 175 euro en van de verwerende partij ten belope van 175 euro.

Aldus uitgesproken te Brussel in openbare terechtzitting van de VIe kamer, op veertien mei tweeduizend zeven, door:

Mevr.	WILLOT-THOMAS,	kamervoorzitter,
de HH.	LEWALLE,	staatsraad,
	NIHOUL,	staatsraad,
Mevr.	SCHMITZ,	griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

V. SCHMITZ

M.-L. WILLOT-THOMAS

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.